

SENTÈNCIA 98-31 DE 12 DE MAIG DE 1998

CONTRACTACIÓ ADMINISTRATIVA. Assegurances per a la cobertura dels riscos de tortes les entitats que integren el SERVEI Andorrà d'Atenció Sanitària. Procediment de concurs: criteris de l'adjudicació: oferta mes favorable. PROCÉS ADMINISTRATIU: Congruència amb el recurs administratiu previ.

Ponent: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència de data 12 de novembre de 1997 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda formulada per les entitats F.A., M.F. - representada per A. SA.- i Z.A. contra l'acord del M.I. Govern de data 23 d'abril de 1997, desestimatori del recurs d'alçada interposat contra la resolució de 28 de novembre de 1996 del Consell Directiu del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària, que va resoldre el concurs convocat per a la contractació de les assegurances per a la cobertura dels riscos de totes les entitats que integren el Servei, així com les corresponents als professionals que hi exerceixen les seves funcions.

2.- La part agent va interposar recurs d'apel·lació el 24 de novembre de 1997, el qual fou formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 23 de desembre següent. El recurs impugna els pronunciaments de la sentència del Tribunal *a quo* relatius a la inadmissibilitat d'alguna de les peticions de la demanda per no haver-se esgotat la via administrativa prèvia i, quant al fons, sosté que el Servei Andorrà d'Atenció Sanitària no ha respectat els criteris d'adjudicació que estaven establerts en el plec de clàusules administratives particulars, especialment pel fet de que els agents havien presentat una oferta que englobava tots els blocs d'assegurances objecte del concurs.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat per l'agent se'n va donar trasllat a la representació del M.I. Govern, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 23 de gener de 1998, en que sol·licita la seva desestimació i la confirmació íntegra de la sentència impugnada, per entendre que aquesta resulta plenament ajustada a Dret.

4.- El dia 25 de març de 1997 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar allò més adient a la defensa de llurs interessos.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com a qüestió prèvia, s'ha d'examinar si les peticions que formula la part agent en el seu escrit de demanda són congruents amb el recurs administratiu previ, tal i com ho exigeix l'article 34 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal.

La resolució impugnada del Consell Directiu del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària de 28 de novembre de 1996 va resoldre el concurs públic convocat per a la contractació de les assegurances per a la cobertura dels riscos del Servei, en el sentit d'adjudicar alguns dels blocs inclosos en la convocatòria (danys materials, vehicles, responsabilitat civil general i accidents) i de deixar deserts els restants (responsabilitat civil professional, vida i complementari d'assistència sanitària). Contra aquesta resolució els agents van formular recurs d'alçada davant del Govern, en que discutien la legalitat d'aquesta resolució tant pel que fa als blocs efectivament adjudicats com als que foren declarats deserts, com es desprèn de la referència expressa que es fa a l'assegurança de responsabilitat civil professional. En conseqüència, encara que el *petitum* del recurs d'alçada es refereix de forma genèrica a l'acord "d'adjudicació de la contractació de les assegurances", s'ha de concloure que la impugnació s'estén al conjunt de la resolució de 28 de novembre de 1996, incloent els blocs d'assegurances que es van declarar deserts.

Tercer.- Qüestió diferent és la relativa a la pròrroga del contracte d'assegurança de responsabilitat civil professional que el S.A.A.S. tenia concertat amb anterioritat a la convocatòria del present concurs. Si s'ha produït o no una pròrroga del contracte anterior com a conseqüència de que el concurs ha estat declarat desert en aquest punt, això no és fruit dels actes impugnats, sinó que té lloc en virtut d'una resolució posterior que no ha estat recorreguda pels agents i que, per això, ha de quedar fora de l'objecte d'aquest procés.

Quart.- Com ja va declarar aquesta Sala en la sentència núm. 97-15, de 8 de Juny de 1995, el procediment de concurs "atribueix a l'Administració un ampli marge de llibertat d'elecció, ja que aquesta no queda reduïda a determinar l'oferta més econòmica, sinó que l'adjudicació pot efectuar-se en favor de la proposta

que, en termes generals, es consideri més avantatjosa o convenient, sense que s'hagi d'atendre únicament al seu valor dinerari. (...) L'Administració disposa, doncs, de potestats discrecionals per a la resolució del concurs, la qual cosa no suposa la impossibilitat d'impugnació en via jurisdiccional de la decisió que s'adopti, si bé aquella queda subjecta als límits propis de la revisió dels actes de caràcter discrecional i, especialment, als casos en que s'hagin produït vicis substancials de procediment, infracció dels plecs de clàusules administratives o tècniques, arbitrarietat o error manifest en la valoració de les ofertes presentades".

Cinquè.- En el cas que ara s'examina, la part agent sosté que no s'han respectat les prescripcions del plec de clàusules administratives, que establia que "el fet de presentar una oferta global per a tots els blocs asseguradors objecte d'aquest concurs es considerarà com un valor afegit a la mateixa", (article 3) i que "la Comissió de Control i Avaluació Tècnica de les ofertes presentades a concurs, també valorarà aquelles propostes que ofereixin una solució global per a la Responsabilitat Civil Professional del SAAS" (annexos 3.2 i 3.3).

Tenint en compte la naturalesa del procediment de concurs, encaminat a escollir la millor oferta per als interessos públics, s'ha de concloure que les clàusules esmentades estableixen un dels elements de valoració que han de ser tinguts en compte, de manera que, entre diverses ofertes que presentin avantatges similars, s'escollirà la que compregui tots els blocs d'assegurances objecte del concurs.

Tanmateix, com bé diu la sentència apel·lada, el criteri de la globalitat de l'oferta no pot ser l'element exclusiu que determini el sentit de l'adjudicació, ja que no es pot prescindir d'altres factors, econòmics o no, que resultin més favorables per a l'Administració.

En aquest cas, l'informe elaborat sobre les diverses propostes que van ser presentades posa de relleu que l'oferta dels agents no era la més competitiva, cosa que justifica el sentit de la resolució administrativa. En efecte, encara que el procediment de concurs no s'ha de resoldre només en base al preu, això no exclou que aquest sigui un element rellevant de la decisió administrativa, com exigeix una adequada defensa de l'interès públic.

En conseqüència, el present recurs d'apel·lació ha de ser íntegrament desestimat, i confirmada la sentència apel·lada en els seus propis termes.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

-Desestimar el recurs d'apel·lació que formula la part agent contra la sentència dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, el 12 de novembre de 1997, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.